

gjort — jeg vil ikke give den ud for fuldkommen nysagtig — vil den faae 12 à 14 Tdr. Hartkorn paa Grund. Den vil altsaa iall faae 145 Tdr. Hartkorn. Skatten paa de faste Eiendomme og paa Jorjder udgjør omtrent 9000 Rd. Dersom man nu — det er ikke ubtrykkelig flaael fast, men forbeholdt den Vedtægt, som staaer omtalt i Loven, at fastsætte Forholdsdelingen — vil, som det er omtalt at ville finde Sted i flere Byer, lægge Fjerdebelen af den samlede Eiendomsstat paa Grundene, Fjerdebelen paa Bygningsassurancen og Halvdelen paa Hartkornet, vilde man altsaa i dette Tilfælde komme til at lægge 4,500 Rd. paa Hartkornet paa Jorderne, medens det samme Hartkorn for Dieblikket svarer en Skat af 1,100 Rd. Man vilde altsaa forhøje Skatten paa Kjøbstadjorjderne fra omtrent 9 til omtrent 32 Rd. pr. Tde. Hartkorn. Som sagt, i hvilket Forhold Forhøielsen vil stee, beroer jo paa Vedtægtens Bestemmelse om Forholdet mellem de 3 ovennævnte Skattegenstande; men hvorledes man saa vil fordele det, er det utvivlsomt, at man vil komme til en særdeles meget høiere Skat paa Jorderne end den, der hidtil har fundet Sted, og hvis man ikke gjør det, kommer man i Modsætning dertil til en meget høiere Beskatning enten af Grund eller af Bygningsassuranc, end tidligere har fundet Sted. Jeg seer ikke rettere, end at enten maa det ene blive Følgen eller det Andet. Nu siger man jo, at Kjøbstadjorjderne kunne meget godt bære en meget høiere Beskatning. Det indrømmer jeg; jeg indrømmer fuldkommen, at Jorderne ingenlunde hidtil have svaret Skat i Forhold til deres Skatteerne, men deri ligger slet ikke nogen Ophæven af den Betenkelighed, jeg har ved de nye Skattnormer, thi Hensigten med Loven skulde jo ikke være at tilveiebringe en forsøgt Beskatning af enkelte Skattegenstande, men at tilveiebringe en forstandig Ordning af de nuværende Statter. I mange Kjøbstæder ere Jorderne erhvervede, om jeg saa maa sige, med en ligefrem Skattefrihed; hvor der f. Ex., som det er Tilfælde i flere Kjøbstæder, har hørt Grundlodder til Bygningerne, er Grundlodden i Forening med Bygningerne bleven sat i Grundtagt; naar Grundlodden derefter er solgt, har den da ikke faaet nogen Andeel i Grundtagten,

men denne er bleven ved at hvile alene paa Bygningsgrunden. Grundlodden er saaledes erhvervet med Skattefrihed, med den Bestemmelse mellem Kjøber og Sælger, at Sælgeren af Grundlodden skulde vedblive at beholde den hele Skat paa sin Bygningsgrund. Det forekommer mig i et saadant Tilfælde noget tvivlsomt, om man handler rigtigt i at lægge den nye Hartkornsstat paa denne Slags Jorjder. — Jeg troer, at man maa have en anden Benaevnelse end Hartkorn — deri har den foregaaende Taler fuldkommen Ret — deels paa Grundstaten, deels paa Jordstatten. Man kan ikke benaevne begge Dele Hartkornsstat; det vilde sandsynligviis føre til, hvad den ærede Taler bemærkede, at denne Forskjel i Hartkornsbegrebet vilde om en længere Række af Aar være udvisket, og naar der da var Tale om at lægge en Skat paa Hartkornet, vilde den naturligviis ramme ligesaa godt Grunden i Byerne som Jorderne, og det har dog ingenlunde været Hensigten med denne Lov. Jeg erkjender fuldkommen godt det fra Regjeringens Standpunkt overmaade Besvemme i en saadan Ordning, da det baade er tiltalende og bekvemt kun at have nogle enkelte Skattnormer, naar man f. Ex. kunde komme dertil, at man havde en Hartkornsstat som gjældende for alle faste Eiendomme, og desuden havde en Skat som den kjøbenhavnske Indkomststat, høilovlig Ihukommelse; thi da var det meget bekvemt, naar nye Skatter skulde udskrives, f. Ex. Krigsstat, at ligne saa og saameget paa Hartkorn og saameget paa Indtægt, og da var det hele Skatteapparat i By som paa Land særdigt. Det er naturligviis overmaade bekvemt, men jeg troer ikke, at det er ganske rigtigt eller billigt. Endelig kommer jeg til den Beskatning, der skal lægges paa Assurancværdi. Jeg har allerede tidligere tilladt mig at bemærke, at det forekommer mig, at Regjeringens Udkaft var rigtigere saaledes, som det havde bestemt, at sætte Klassifikationen paa Grundstedetfor paa Bygning; men jeg er dog i det Hele taget imod Klassifikationen efter Vælgingsværdi. Den lovgivende Magts Bestræbelser ere i de senere Aar bestandig gaacde ud paa at forlade det Vilkaarlige i Skatteansættelsen saameget som muligt. Man søger at komme bort fra Formue- og Leilighedsbeskat-